

[Albrechtsen]

forsøger på at få flettet et par bemærkninger ind. Den kommer kun igennem, hvis udenrigsministeren fører en åben og klar linje, også gennem fodnoter, også gerne gennem flere fodnoter.

Der er et enkelt spørgsmål, som udenrigsministeren veg uden om, og som vedrører det forslag, hr. Svend Auken stillede i indledningen, nemlig om, hvordan den danske regering vil følge den indsats op, der skal gøres med hensyn til et forbud mod førstebrug af atomvåben. Vil ministeren gøre dette i FN nu her på generalforsamlingen, eller vil ministeren gøre det i NATO? Det er de to muligheder, der umiddelbart ligger for. Jeg vil godt spørge ministeren, hvilken af disse to muligheder regeringen agter at tage i anvendelse for at få et dansk forslag frem om forbud mod førstebrug af atomvåben.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det undrer mig såmænd ikke, at hr. Albrechtsen har en anden opfattelse, end jeg har, af, hvordan man skal bære sig ad. Det, der skiller, er i virkeligheden, hvad det er, man vil. Vil man demonstrere og intet opnå, eller vil man arbejde og forhandle med udsigt til måske at opnå lidt? Det er nok vores grundlæggende forskellige opfattelser af, hvordan man driver politik, der dér slår igennem.

For at hr. Albrechtsen ikke skal ulejlige sig herop igen, kan jeg sige, at det spørgsmål, hr. Albrechtsen stillede, vil han ikke få svar på her i dag.

Til hr. Gert Petersen kan jeg sige, at han må have misforstået, hvad det var, jeg sagde om drøftelserne om forhandlingsforløbene i Genève. Jeg sagde, at USA løbende grundigt har holdt sine allierede, både de store og de små, orienteret om, hvad der foregik, og at man løbende har indhentet synspunkter og ført drøftelser om forhandlingernes forløb. Det er på den baggrund, jeg føler mig overbevist om, at der også forud for det møde, der skal være om kort tid mellem lederne af USA og Sovjetunionen, vil blive holdt drøftelser mellem udenrigsministrene fra samtlige NATO-lande, altså både de store og de små.

Det er da rigtigt, som hr. Gert Petersen siger, at der ikke er aftalt noget endnu. Jeg er sikker på, at det bliver aftalt, for det vil være fuldstændig i den ånd, hvori drøftelserne er

foregået hidtil mellem store og små allierede, med den gensidige respekt, man skylder hinanden, og som man viser hinanden.

Til hr. Svend Auken vil jeg sige, at det siger sig selv, at i sådanne drøftelser må vore opfordringer udgå på, som hr. Svend Auken sagde det, at man ikke må fastlåse sine positioner, og at man skal være lydhør over for de forslag, der bliver lagt frem.

Hr. Svend Auken stillede mig et konkret spørgsmål om regeringskonferencen om EF. Jeg kan selvfølgelig ikke sige, hvad der ville være flertal eller ikke flertal for her i folketings salen, det kan tit være lidt svært at gætte på forhånd, men jeg vil klart sige, at det er regeringens udgangspunkt for de forhandlinger, der føres, at varetøret skal bevares, og at der ikke skal ske ændringer i kompetencefordelingen imellem institutionerne. Det ligger ganske klart, og det følger i øvrigt af de dagsordener, der jo er retningsgivende for, hvordan vi kan bevæge os.

Hr. Gade stiller mig 4 spørgsmål. Han ønsker faste ugentlige møder eller faste ugentlige orienteringer i markedsudvalget, for at man løbende kan følge forhandlingerne på regeringskonferencen. Jeg synes, at det vil være lidt firkantet lige præcis at binde sig til faste ugentlige møder, det afhænger vel lidt af tempoet, men jeg har tidligere givet tilsagn om, at jeg skal sørge for, at markedsudvalget bliver holdt løbende orienteret.

Når det drejer sig om den danske tale, der blev holdt ved indledningen til regeringskonferencen, har jeg allerede besvaret alle de spørgsmål, der i selve markedsudvalget er blevet stillet om den tale. Hvis der er flere spørgsmål, hr. Gade vil stille, kan han stille dem når som helst. Jeg vil såmænd være rede til at læse det meste af talen op for ham, ja hele talen. Det, jeg bare har afvist, og det er det, hr. Gade laver myter om i aviserne, er at komme stikkende med en båndafskrift, for det er jo bare en lille politisk fidus, hr. Gade er ude på dér. Jeg har intet at skjule i den tale, og hvis hr. Gade ville vide noget mere om den, kunne han såmænd bare have spurgt. Jeg vil hjertens gerne læse det op igen, jeg allerede har fortalt om, og mere til.

Så vil hr. Gade også have, at markedsudvalget skal høre og kunne drøfte de danske svar på de forskellige oplæg. Her øjner jeg visse praktiske vanskeligheder, da det jo er noget, der foregår i arbejdsgrupper. Og hvor